

Inhoud Contents

Pag.	
	I. AANVRAGEN (Applications)
3	1. Aanvragen tot verlening van kwekersrecht (Applications for Plant Breeders' Rights) * Tevens aanvraag voor toelating (At the same time application for addition to the National List)
10	2. Aanvragen voor toelating (Applications for addition in the National List)
	II. RASBENAMINGEN (Variety denominations)
12	1. Voorstellen van rasbenamingen (UPOV) (Proposed variety denominations)
18	2. Vaststelling van rasbenamingen i.v.m. inschrijving (UPOV) (Approval of variety denominations)
	III. INTREKKING VAN AANVRAGEN (Withdrawal of applications)
62	1. Intrekking van aanvragen (Withdrawal of applications)
	IV. BESLISSINGEN (Decisions)
64	1. Verlening van kwekersrecht en inschrijving van ras en benaming (UPOV) (Grants of Plant Breeders' Rights and registration of a variety and its denomination)
66	3. Toelating van rassen (UPOV) (Additions to the National List)

Pag. **V. WIJZIGING IN DE PERSOON VAN DE AANVRAGER, DE HOUDER VAN HET KWEKERSRECHT OF DEGENE TE WIENS NAME EEN RAS IS INGESCHREVEN**
(Changes of person of the applicant, holder of protection, or the person in whose name a variety is registered)

69 3. Overgang van kwekersrecht
(Transfer of Plant Breeders' Rights)

VI. BEËINDIGING VAN KWEKERSRECHT EN TOELATING
(Termination of Plant Breeders' Rights and deletion from the National List)

70 1. Afstand van kwekersrecht
(Surrender of Plant Breeders' Rights)

UPOV:
Van belang voor de
uitwisseling van
rasbenamingen
UPOV:
of importance for the
exchange of variety
denominations

MEDEDELINGEN (Announcements)

71 Vonnis in kort geding van 26 oktober 2006
inbreuk kwekersrecht aardbeienras 'Elsanta'

79 Noot bij Plant Research International B.V.
tegen Europe Fruit Trade B.V.

81 Explanatory notes on variety denomination
under the UPOV Convention

89 De nieuwe UPOV-richtlijnen voor de
naamgeving van rassen (mr P.A.C.E. van
der Kooij)

*Noot bij Plant Research International B.V. tegen Europe Fruit Trade B.V.

Voorzieningenrechter Rechtbank 's-Gravenhage 26 oktober 2006 (KG ZA 06-1100)

Eiseres in deze kort geding procedure, Plant Research International B.V (PRI), is sinds 1983 houdster van onder meer een Nederlands kwekersrecht voor het aardbeienras ELSANTA. PRI heeft aan het bedrijf Fresh Forward Marketing B.V. een exclusieve licentie verleend voor de exploitatie van ELSANTA. PRI stelt dat bij de verkoop van plantmateriaal van het ras ELSANTA door Fresh Forward en ook bij (sub) licentieovereenkomsten met derden is bedongen "*dat de betreffende licentiehouders de planten van het ras uitsluitend mag verkopen en leveren aan andere licentiehouders, dan wel aan bedrijven en/of personen, die de planten gebruiken voor de teelt van fruit*".

De gedaagde in dit kort geding, Europe Fruit Trade B.V. (EFT), heeft volgens PRI inbreuk gemaakt op haar kwekersrecht door het per brief aanbieden en het vervolgens leveren van ELSANTA aardbeien aan een onderneming in het Verenigd Koninkrijk en aan een tweetal in Nederland gevestigde bedrijven.

De voorzieningenrechter oordeelt, mede omdat EFT dit niet heeft betwist, dat van de juistheid van de stelling van PRI mag worden uitgegaan dat een bedrijf dat niet zelf aardbeien teelt en evenmin een licentienemer is, inbreuk maakt op het kwekersrecht van PRI indien het een aan de kwekersrechthouder voorbehouden handeling verricht met plantmateriaal van ELSANTA.

EFT verweert zich ten eerste met de stelling dat zij geen voorbehouden handelingen zou hebben verricht omdat zij niet namens zichzelf maar als gevolmachtigde dan wel als tussenpersoon van de door haar zo aangeduide "Van Gennip-ondernemingen" zou hebben gehandeld. Deze "Van Gennip-ondernemingen", zo stelt EFT, waren als licentiehouders gerechtigd ELSANTA aardbeien aan fruittelers en andere licentiehouders te leveren. Dit verweer van EFT wordt verworpen. De voorzieningenrechter overweegt dat indien een bedrijf feitelijk handelt als tussenpersoon of als gevolmachtigde, verwacht mag worden – zeker in de context van verhandeling van teeltproducten die onder bescherming van een kwekersrecht vallen – dat zo'n bedrijf dit op duidelijke wijze aan zijn handelspartners communiceert. Aan deze voorwaarde had EFT volgens de voorzieningenrechter echter niet voldaan. Uit de inhoud van de door EFT aan haar afnemers verstuurd brieven en facturen bleek kennelijk niet dat de verkoop en / of de levering van de aardbeien uiteindelijk door een van de "Van Gennip-ondernemingen" zou geschieden. Verder bleek uit de door EFT overgelegde verklaring van de beweerdelijke volmachtgevers volgens de voorzieningenrechter niet voldoende duidelijk dat zij EFT daadwerkelijk gevolmachtigd hadden.

Als tweede verweer voert EFT aan dat er sprake zou zijn van uitputting van het kwekersrecht. De bescherming onder het kwekersrecht strekt zich in beginsel slecht uit tot het eerste in het verkeer brengen van plantmateriaal van het beschermde ras. Indien dit in het verkeer brengen geschiedt door de kwekersrechthouder of met diens toestemming (bijvoorbeeld door een licentiehouders) in een land dat tot de Europese Economische Ruimte behoort, dan is het kwekersrecht uitgeput. Het is voor de kwekersrechthouder in dat geval dus niet langer mogelijk om verdere verhandeling van het plantmateriaal aan zijn voorafgaande toestemming te onderwerpen. EFT stelde dat de "Van Gennip-ondernemingen" als licentiehouders gerechtigd waren ELSANTA aardbeien aan fruittelers en andere licentiehouders te leveren en dat zodoende sprake was van uitputting. De voorzieningenrechter overweegt echter dat de door PRI aan de "Van Gennip-ondernemingen" verleende toestemming tot levering van de ELSANTA aardbeien beperkt is tot een limitatief aantal fruittelers en andere licentiehouders. EFT behoort volgens de Voorzieningenrechter niet tot deze beperkte groep. Bovendien had PRI onweersproken gesteld (ondersteund door schriftelijk bewijs) dat in de licentieovereenkomsten tussen PRI en de "Van Gennip-ondernemingen" is bepaald dat zij de rassen

slechts op hun eigen naam mogen vermeederen, in het verkeer brengen en verhandelen. Van uitputting kan onder deze omstandigheden geen sprake zijn.

De voorzieningenrechter wijdt in zijn vonnis verder een overweging ten overvloede aan de vraag of *het enkele aanbieden* van ELSANTA aardbeien door EFT in de brieven aan haar Engelse en Nederlandse afnemers, voldoende zou zijn voor toewijzing van een verbod. De voorzieningenrechter overweegt als volgt:

"Weliswaar wordt het aanbieden niet als een voorbehouden handeling genoemd in art 40 ZPW (oud)/art 57 ZPW 2005, maar een aanbod kan niettemin een voldoende serieuze bedreiging vormen dat een voorbehouden handeling zal worden verricht om een eventueel op te leggen verbod te rechtvaardigen. Een aanbod is immers te beschouwen als een onmiskenbare voorbode voor daadwerkelijk in het verkeer brengen, verdere verhandeling of uitvoer".

Het *aanbieden* van plantmateriaal van een beschermd ras was in de oude Zaaizaad- en Plantgoedwet niet als voorbehouden handeling opgenomen. De voorzieningenrechter maakt het zichzelf hier echter onnodig ingewikkeld want in de nieuwe, op 1 februari 2006 in werking getreden Zaaizaad- en Plantgoedwet 2005 is in de begripsbepalingen (artikel 1 sub g) expliciet bepaald dat onder het *in de handel brengen* van plantmateriaal tevens moet worden verstaan het *ter verkoop aanbieden* daarvan. De bescherming die de kwekersrechthouder kan inroepen, strekt zich volgens deze definitie verder uit tot: het bedrijfsmatig ter beschikking stellen of in voorraad houden, uitstallen, verkopen, bezitten met het oog op verkoop, alsmede het tegen of zonder vergoeding aan derden beschikbaar stellen, leveren of overdragen van plantmateriaal van een beschermd ras.

Ten slotte oordeelt de voorzieningenrechter dat, aangezien PRI geen volledige vergoeding van haar proceskosten had gevorderd, de proceskosten conform het vaste liquidatietarief moeten worden begroot. Dit is een gemiste kans voor PRI om ook (een deel van) de kosten van haar advocaat vergoed te krijgen.

Sinds 29 april 2006 is in intellectuele eigendomszaken (waaronder uiteraard ook kwekersrechtzaken) namelijk een volledige vergoeding van de werkelijk gemaakte proceskosten mogelijk. Op grond van de Europese richtlijn betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten (nr. 2004/48) dienen de lidstaten er voor te zorgen dat de redelijke en evenredige gerechtskosten en andere kosten die de in het gelijk gestelde partij in een procedure heeft gemaakt, door de verliezende partij worden gedragen, tenzij de billijkheid zich daartegen verzet. Nederland is (zoals wel vaker) te laat met de implementatie van deze richtlijn in de nationale wetgeving. De regeling van de volledige proceskostenveroordeling wordt echter wél al toegepast, door richtlijnconforme interpretatie van de bestaande Nederlandse rechtsregels ter zake van de proceskostenveroordeling. Deze verruiming van de proceskosten-veroordeling leidt er in de meeste recente zaken toe dat de verliezende partij ook moet opdraaien voor de advocaatkosten van de in het gelijk gestelde partij. Naast advocaatkosten kunnen verder ook kosten van ingeschakelde deskundigen en onderzoekskosten (zoals kosten voor een octrooigemachtigde, bedrijfsrecherche of marktonderzoek) voor vergoeding in aanmerking komen.

Amsterdam, januari 2007

Hidde Koenraad

Steinhauser Hoogenraad, Advocaten